

BORLIQDAGI NARSA VA HODISALARNING O'ZARO BOG'LIQLIGI,
RIVOJLANISHI

Ro'ziboyev Azizbek Qurbonali o'g'li

Denov tadbirkorlik va pedagogika instituti matematika va informatika yo'nalishi talabasi Tel:
+998936380748 e – pochta roziboyevazizbek99@gmail.com

Xurramov Muxtor Abduxakim o'g'li

Denov tadbirkorlik va pedagogika instituti matematika va informatika yo'nalishi talabasi Tel:
+998917113530 e – pochta xurramovmuxtor251@gmail.com

Rasulov Shohzamon Abdisodiq o'g'li

Denov tadbirkorlik va pedagogika instituti matematika va informatika yo'nalishi yo'nalishi
talabasi Tel: +998919115105 e – pochta rasulovshohzamon0@gmail.com

Annotatsiya: Ushbu maqolada Borliqdagi umumiy bog'lanish, antik davrdagi mutafakkirlarning keltirgan ma'lumotlari, dialektika tushunchasi va uning mohiyati, Hegelning taraqqiyot to'g'risidagi qarashi, rivojlanish g'oyasi to'g'risida ma'lumotlar keltirilgan.

Kalit so'zlar: Hegel, borliq, dialektika, G.Galiley, Dekart, Aziziddin Nasafiy, Kant, Volter.

Аннотация: В данной статье представлены сведения об общей связи в существовании, сведения античных мыслителей, понятие диалектики и ее сущность, взгляд Гегеля на развитие, идея развития.

Ключевые слова: Гегель, существование, диалектика, Г. Галилей, Декарт, Азизиддин Насафи, Кант, Вольтер.

Annotation: This article presents information about the general connection in existence, information provided by ancient thinkers, the concept of dialectics and its essence, Hegel's view of development, and the idea of development.

Keywords: Hegel, existence, dialectics, G. Galileo, Descartes, Aziziddin Nasafi, Kant, Voltaire.

Borliqdagi umumiy bog'lanish, harakat va rivojlanishni o'rganish falsafiy umumlashmalar uchun katta ahamiyatga ega. Busiz taraqqiyotning mohiyatini, umumiy yo'nalishini, istiqbollarini bilib bo'lmaydi. Olamning birligi uning moddiyligi bilangina emas, balki barcha narsalar va hodisalarning o'zaro bog'liqligi bilan ham belgilanadi. Harakat, taraqqiyot, umumiy bog'lanish va aloqadorlik to'g'risidagi falsafiy ta'limotlar ham falsafa fani bilan birga paydo bo'lgan. Bu muammolar tahlili falsafada „dialektika“ tushunchasi orqali ifodalangan⁶. Bu tushuncha falsafa tarixida turli davrlarda turli ma'nolarni ifodalab kelgan. Dialektika dastlabki davrlarda o'zaro bahs, munozara olib boruvchi mutafakkirlarning muhokamalaridagi qarama-qarshi, zid fikrlarning to'qnashuvi va shular asosida haqiqatni aniqlash ma'nosini ifodalagan. Antik davr mutafakkirlarining ma'lumotiga ko'ra, munozarada ishtirok etuvchilar, o'z muhokamalarida bir-birlariga muqobil savollarni berib, bu savollarga har tomonlama yondashib, ulardagi bir

⁶ Yusupov E. Falsafa. Toshkent, 2005, B – 118.

tomonlamalikli barmat qilishga uringanlar. Bunda, ular, o'z muhokamalarida har xil nuqtayi nazarlarni hisobga olgan holda, ilmiy, nazariy, axloqiy, siyosiy, huquqiy va shu kabi voqea-hodisalar to'g'risida o'z qarashlarini ishlab chiqqanlar. Ular shundan kelib chiqib, dialektika deganda o'zaro bahslashuv san'atini, munozara asosida haqiqatga erishish usulini tushunganlar.

Dialektikaga munozara san'ati sifatida qarash o'rta asrlarda yashagan O'rta Osiyo mutafakkirlariga ham xos bo'lib, hatto bu narsa Uyg'onish davrlarida ham davom etgan. Bu davr mutafakkirlarida ham — dialektika savol-javob san'ati sifatida o'zgacha fikrlaim rad qilish usuli bo'lib xizmat qiladi⁷. Bunga misol qilib G.Galileyning⁸ dunyoning ikki sistemasi to'g'risidagi bahs⁹ asarini ko'rsatish mumkin. Umuman, „dialektika“ tushunchasining paydo bo'lishi, o'zining dastlabki davrlardagi tor ma'noni ifodalashiga qaramasdan, o'sha davrlardan to bizning kunlarimizgacha qo'llanib kelingan sermazmun falsafiy suhbat usulining paydo bo'lishida muhim rol o'ynadi va insoniyat madaniyatining rivojlanishiga katta hissa bo'lib qo'shildi. Asrlar davomida to'planib borgan dialektik munozara madaniyati murakkab muammolarni muhokama qilish, ulardagi turli qarama-qarshi nuqtayi nazarlarni ochish, aniqlash va tushunish mahoratining qaror topishi inkor qilib bo'lmas ahamiyat kasb etdi. Bora-bora dialektika qarama-qarshi nuqtayi nazarlar, ular o'rtasidagi ziddiyatlarni ochish usuli sifatida qaraladigan bo'ldi. Shunday qilib, sekin-asta inson ijodiy tafakkuri o'z tabiati bilan dialektik ekanligi haqidagi tasavur paydo bo'ldi. Lekin, ma'lum vaqt o'tishi bilan dialektika faqat kishilarning o'zaro munozaralarigagina xos emasligi ma'lum bo'la bordi. Oqibatda, dialektika faqat inson fikrlash jarayonigagina xos bo'lmasdan, balki u tabiat va jamiyatdagi narsa va hodisalarga ham xos, deb qarala boshlandi. Ayniqsa, bu qarash borliq shakllari va turlari o'rtasidagi bog'lanish va aloqadorliklarning, ular doim o'zgarib, rivojlanib, bir holatdan ikkinchi holatga o'tib turishlarining aniqlanishi bilan yanada rivojlandi.

Natijada, „dialektika“ tushunchasi insonni, uni qurshab turgan dunyoni bilish va izohlashning umumiy usuli ma'nosini ifodalay boshlaydi. Vaqt o'tishi bilan „dialektika“ tushunchasi hamma narsalar: xoh katta, xoh kichik bo'lishiga qaramasdan, o'zining oldingi xususiyatlarini o'zgartirib, ilgari ega bo'lmagan yangi xususiyatlar hosil qilib borishlarini ham ifodalay boshlashi ma'lum bo'adi. Shu asosda, asta-sekin, dunyoni dialektik tushunish, borliq va bilishga dialektik qarash qaror topa boshlaydi. Dunyoning o'zgaruvchanligi to'g'risidagi dastlabki fikrlar qadimgi Xitoy, Hindiston hamda Yunonistonning falsafiy ta'limotlarida ham ilgari surildi. Qadimgi davr faylasuflari, garchi hali harakatning turli ko'rinishlari va xillari to'g'risida ilmiy dalillarga ega bo'lishmasa ham, borliqning umumiy o'zgaruvchi xarakteri haqida o'z davrlari uchun yangi fikrlarni ilgari surishdi. Kishilar dastlabki vaqtlardan boshlab, o'z tajribalarida narsa, hodisalardagi o'zgaruvchan xossalarni bilan birga, ularda ma'lum barqaror, o'zgarmas xususiyatlar ham mavjudligini angelay boshlaganlar. Natijada, dunyodagi narsa va hodisalarning ham o'zgaruvchan, ham barqaror o'zgarmas xossalari haqidagi qarashlar kelib chiqdi. Haqiqatan ham, narsa va hodisalar

⁷ Yusupov E. Falsafa. Toshkent, 2005, B – 118-119.

⁸ Galileo Galilei (ital. *Galileo Galilei*; 1564 yil 15 fevral, Piza — 1642 yil 8 yanvar, Arcetri) — italyan fizigi, mexanik, astronom, faylasuf, matematik, o'z davri faniga katta ta'sir ko'rsatgan. U birinchilardan bo'lib samoviy jismlarni¹⁰ kuzatish uchun teleskopdan foydalangan va bir qator ajoyib astronomik kashfiyotlar qilgan. Galiley eksperimental fizikaning asoschisi. U o'z tajribalari bilan Aristotelning spekulativ metafizikasini ishonchli tarzda inkor etdi va klassik mexanikaga asos soldi

ma'lum vaqt ichida har qancha o'zgarsa ham, ayni vaqtda ularning ma'lum tomonlari o'zgarmay qolaveradi. Xullas, bunday qarashlar to'plana borib, narsa va hodisalarning qarama-qarshi tomonlari, ular o'rtasidagi ziddiyatlar haqidagi qarashlar tufayli, falsafada rivojlanish g'oyasi kelib chiqadi.

Kishilar dunyodagi narsa va hodisalarda yuz beradigan turli xil o'zgarishlarni anglay borib, dunyoning uzluksiz harakatda, o'zgarish va rivojlanishda ekanligini tushuna boshlaganlar. Ular, shu bilan birga, tabiat va jamiyat voqea-hodisalarida juda ko'p davriy, takrorlanuvchi holatlarni ham bila borganlar. Masalan, yil fasllari, kun bilan tunning almashishi va shular kabi. Lekin, dastlabki davrlarda mutafakkirlar rivojlanishni butun lay yangi narsaning, yuqori bosqichning paydo bo'lishi, deb tushunish darajasiga ko'tarila olmaganlar. Rivojlanish g'oyasini bir butun dunyo taraqqiyoti bilan bog'lab tushunishda muhim qadamni birinchi bo'lib fransuz faylasufi Rene Dekart qo'yadi. U, dunyoni Xudo yaratayotib, unga dastlabki turtkini kiritgan va uni harakatga keltirgan, deydi. XVIII asr fransuz ma'rifatparvarlari Volter va Russo inqilobiy qayta qurishni o'z ichiga olgan tarixiy rivojlanish g'oyasini ilgari surishadi⁹. Ularning izdoshi Kondorse esa, jamiyatning ilgarilama harakati, uzluksiz taraqqiyot to'g'risidagi ta'limotini yaratadi. Bu mutafakkirlar o'z qarashlarida g'oyaviy omillar jamiyatni harakatga keltiruvchi, rivojlantiruvchi asosiy kuchlardir, degan fikrni ilgari suradilar. Nihoyat, rivojlanish to'g'risidagi har xil qarashlarning sintezi sifatida bir butun taraqqiyot nazariyasi nemis klassik falsafasida paydo bo'ldi. Bu falsafaning asoschilaridan biri I.Kant rivojlanish g'oyasini quyosh sistemasi va barcha yulduzlar dunyosini izohlashga tatbiq etib, uni hatto insonning ijtimoiy, xususan axloqiy rivojlanishiga ham joriy etishga urindi.

Kantning shogirdi Gerder esa, rivojlanish g'oyasini butun xalqlarning, tarixiga va insoniyat madaniyati taraqqiyotiga birinchi bo'lib tatbiq etadi. Bu davrga kelib, „dialektika“ tushunchasi rivojlanish g'oyasini ifodalay boshlaydi. Dialektikani rivojlanish haqidagi har taraflama, mazmun jihatdan boy va chuqur ta'limot sifatida birinchi marta nemis klassik falsafasining buyuk vakili Hegel ishlab chiqdi. Hegelning xizmati shu bo'ldiki, u birinchi bo'lib, butun tabiiy, tarixiy va ma'naviy dunyoni bir jarayon shaklida, ya'ni uzluksiz harakat qilib, o'zgarib, qaytadan tuzilib, taraqqiy qilib turadigan holda ko'rsatdi va bu bilan taraqqiyotning ichki bog'lanishini ochib berishga urindi. Natijada, insoniyat tarixi insoniyatning taraqqiyoti jarayoni sifatida maydonga chiqdi va endilikda tafakkurning vazifasi, uning izchil bosqichlarini kuzatib borish va zohiriy tasodillar orasida ichki qonuniyatlarini isbot etishdan iborat bolib qoldi.

Bu g'oyalar Hegeldan olti asr avval O'rta Osiyolik olim Aziziddin Nasafiy tomonidan to'la asoslab berilgan edi¹⁰. Hegelning taraqqiyot to'g'risidagi bu qarashi, dialektika haqida falsafiy ta'limotni yanada boyitdi. Hegel birinchi bo'lib, dialektikaning barcha kategoriyalari va qonunlarini ta'riflab bergan. Keyingi davrlarda fan va amaliyot rivoji natijasida dialektikada tabiat, jamiyat va tafakkur taraqqiyotining, ulardagi aloqadorlik va bog'lanishlarning eng umumiy qonunlari haqidagi ta'limot sifatida namoyon bo'lmoqda, Shuningdek, fan, voqelikdagi narsa va hodisalarning fikriy in'ikoslari o'rtasidagi munosabatlarni ifodalovchi prinsiplar o'z maqomiga ega. Borliqni doimo o'zgarish va

⁹ Yusupov E. Falsafa. Toshkent, 2005, B – 120.

¹⁰ O'sha joyda. B – 120.

rivojlanishda, ichki ziddiyatlar taqozosi bilan yuz beradigan, „o‘z harakati“da, deb qaraydigan bilish nazariyasi, har tomonlama boy, ziddiyatlarga to‘la tarixiy taraqqiyot haqidagi ta’limot sifatida maydonga chiqdi.

Dialektika bir butun borliqning eng umumiy aloqadorligi, o‘zgarishi va taraqqiyoti to‘g‘risidagi ta’limot sifatida, ham moddiy dunyoga, ham uning in‘ikosi bo‘lgan inson bilish jarayoniga xosdir. Shunga ko‘ra, dialektika o‘z ichiga obyektiv va subyektiv dialektikani oladi. Bunda moddiy dunyodagi narsa va hodisalarning aloqadorlik va bog‘lanishlari, ularning harakati, o‘zgarish va rivojlanishlari obyektiv dialektikani tashkil etadi. Moddiy dunyoning inson miyasidagi in‘ikosiga xos bo‘lgan bilish jarayonining dialektikasi subyektiv dialektika — obyektiv dialektikaning kishilar miyasidagi in‘ikosidir¹¹. Demak, obyektiv dialektika — bu narsalar, buyumlar dialektikasidir; subyektiv dialektika esa, obyektiv dialektikaning inson ongidagi in‘ikosi, ya’ni tafakkur dialektikasidir. Dialektika, avvalo, umumiy aloqadorlik va bog‘lanishlar haqidagi ta’limotdir. Borliqdagi barcha narsa va hodisalarni umumiy aloqadorlikda va o‘zaro bog‘lanishda olib qarash — borliq haqida dialektik fikr yuritishdir. Haqiqatan ham, borliqdagi hamma narsalar, hodisa va jarayonlar o‘zaro bog‘liq bo‘lib, ular umumiy aloqadorlikda bir-birlariga ta’sir va aks ta’sir qilib turadilar, bir-birlarini taqozo qiladilar.

Dialektikaning o‘zaro aloqadorlik prinsipi yalpi, umumiy xarakterga ega bo‘lib: birinchidan, bu aloqadorlik bir butun borliqqa, ya’ni tabiat, jamiyat, inson, inson tafakkuri va bilishiga xosdir; ikkinchidan, bu aloqadorlik borliqning hamma ko‘rinishlariga oid barcha narsa va hodisalarni, ularga xos hamma holatlarni, bir butun bilish jarayonini, xullas, moddiy va ma’naviy olamning hamma bog‘lanishlarini o‘z ichiga oladi. Dunyoda boshqa narsalar, hodisalar va jarayonlar bilan tabiiy aloqadorlikda bo‘lmagan hech bir narsa, hodisa yo‘q. Lekin biz o‘z bilish jarayonimizda biron narsa yoki hodisani o‘rganar ekanmiz, dastlab uni boshqa narsalar yoki hodisalarning umumiy bog‘lanishlaridan ajratamiz. Natijada uning o‘ziga xos tomonlari va xususiyatlarini ochib berish uchun boshqa narsalar va hodisalar bilan bo‘lgan hamma aloqa va bog‘lanishlarini, aloqadorliklarini aniqlab, bilib boramiz. Narsa va hodisalarni bilish uchun, ularning barcha tomonlarini, aloqalarini va bog‘lanishlarini birga olib o‘rganmoq lozim. Biz, garchi, bunga hech qachon to‘la-to‘kis erisha olmasak ham, lekin har tomonlama o‘rganish talabi bizni xatolardan, noto‘g‘ri xulosa chiqarishlardan saqlab qoladi. Shu asosdagina biz bu narsa yoki hodisaning bir butun tabiati va mohiyatini to‘g‘ri bilib olishga erishamiz. Borliqning muayyan sohalariga oid bu aloqadorliklarni turli fanlar o‘rganadi. Bunda har bir fan o‘z sohasidagi aloqadorliklar zanjirida o‘rganilgan halqalarga tayangan holda hali ma’lum bo‘lmagan yangi jihatlarini ochib boradi. Bu jarayonda borliqni o‘rganishning konkret sohalarini o‘rtasidagi o‘zaro aloqadorlikning yangi bir turini o‘rganuvchi yangi oraliq fanlarning paydo bo‘lishiga olib keladi.

Masalan, biofizika, biokimyoy, fizik kimyo, geofizika, matematik lingvistika, matematik mantiq va boshqalar shular jumlasidandir. Borliqning ichki bog‘lanishlari, rivojlanishining mohiyatini tushunishda sinergetikaning ham o‘ziga xos o‘mi va ahamiyati bor. Sinergetikaning lug‘aviy ma’nosi — birga ta’sir qilish, bir butun harakatda turli

¹¹ Yusupov E. Falsafa. Toshkent, 2005, B – 121-122.

imkoniyatlar va energiya ko'rishlarining birga-birga ta'sir ko'rsatishini bildiradi. Sinergetika borliqning avval yetarli o'rganilmagan real munosabatlarini falsafiy tahlil qiluvchi yo'nalish sifatida paydo bo'ldi. Sinergetika dialektika qonunlarini taraqqiyotning yagona, universal qonunlari, deb hisoblamaydi. Sinergetikaning bosh tamoyili — uzluksizlik (evolutsiya), bosqichma-bosqich rivojlanish (koevolutsiya), muvozanatsizlik, beqarorlikning barqaror sifat kashf etishi kabi qonuniyatlarini sharhlab berishdan iborat.

Xulosa. XX asr fani va tajribasi ijtimoiy-siyosiy inqilob jamiyat taraqqiyotining yagona yo'li emasligini va eng xatarli yo'l ekanini isbotladi. Bu yo'l buzish, O'ldirish, yo'q qilishni nazariy jihatdan oqlaydi. Hayot uzluksiz tadrijiy taraqqiyot yo'li, jamiyat rivojlanishi eskini buzmasdan, urush-o'ldirishlarsiz ham amalga oshishi mumkin bo'lgan jarayon ekanligini ko'rsatdi. Shu ma'noda Prezidentimiz I.A.Karimovning quyidagi so'zlari juda ibratlidir: katta sakrashlar, tubdan vayron qilish yo'li bilan emas, balki bir bosqichdan ikkinchi bosqichga ketma-ket o'tish, ya'ni evolutsiya tarzda ilgari lab borishni o'zimiz uchun qat'iy tanlab oldik“

FOYDALANILGAN ADABIYOTLAR:

1. Yusupov E. Falsafa. Toshkent, 2005, 218-225 b.
2. Nazarov Q. Qadriyatlar falsafasi. T., 2004
3. Гобозов И.А. Философия политики; 1998
4. Rahimov I. Falsafa. T., 1998.
5. Rahimov I. Fanlarning falsafiy masalalari. T., „Universitet“, 2002.
6. Yusupov E.Y. Falsafa. T., 1999.